

„Mien Arzenei heet Erich Fried“

De Schrieverse Marlies Jensen oversett ok Franz Kafka / Se leevt un arbeitet an de Holm in Schleswig

Marlies Jensen keem 1950 to Welt an de Holm in Schleswig. Dor leevt un arbeitet se hüüt. All vör hunnerde vun John führten ehr Lüüd ruut op See. Un ok Marlies Jensen ehr Denken dreift sik um dat Grote un Ganze op de Welt, um allns wat en Tosamenleven vun uns Menschen utmaken deit. Dor-to kümmert sile de Schrieverse um de Plattdüütsche Spraak un will mit dat Översetten vun Franz Kafka un Erich Fried wiesen, dat een mit Plattdüütsch oernthaftig Literatur maken kann.

Vör en Lesen to de 90. Gebortdag vun Erich Fried mit sien Wittfu Catherine Boswell-Fried harr Rüdiger Otto von Brocken Gelegenheit un snacken mit Marlies Jensen.

Fruu Jensen, Se hebb Erich Fried op Plattdüütsch översett. Wat het Se dorio bröcht?

Nodem ick veele Johnn afstee wesen weer, weic mit mien Schrieven över „mien“ Oort, de Holm vör Schleswig, unvermoodens in de Spraak vun mien Kinnertied, vun mien Vörfohrn torüchkehrt. Bi dat hev ick markt, wat ick bet dohren afstreeden harr: mit wat för'n Leev ick in düsse Spraak, in düsse Kultur wuddeln doo. As ick an't Enn vun'e 90er-Johnn molwerder mit mien Arzenei, dat heet, mit Erich Fried in mien Lesesessel sitten dee, lees ick em - ohne, datt ick dat wull - miteens Plattdüütsch.

Ick kreeg klook: Erich Fried si'en Denken und unse plattdüütsche Kultur höörn op irgendeen wunnerosome Oort und Wies to een Sippeschafft. Se sünd woeradig und oppen, se hebb beide de dorde angeläischische Humor und köön dat, wat twischen uns Menschen passeeern deit, so in Wöör faaten, datt dat sitten deit. Ick kann gor nicht mehr ophöörn mit Översetten - toeers bloß für mi alleen. Mit dat Ünner-de-Lüüd-bringen weer mi doran leegen, datt Plattdüütsch werder mehr för Vull nahmen ward. Und ick wull Erich Fried hendirägen, wo he suns nich helangen weer.

Mit mien Översetten vun wat vun Fried und vun Kafka wull ick gegen dat Vörurdeel anagnahn, datt Plattdüütsch irnsthafte Literatur nich kann. De Kritiken geven mi Recht.

anners bi Fried, wenn man dat, wat man vun em översett, mit anner Texten vergleichen deit, de uck'in Plattduütsche överdragen sünd? Bi Erich Fried - ebenso as bi Franz Kafka - kümmmt de

kreegen, de ganz und gor in't Plattdüütsche verwuddelt weern, die anundförsick nich lesen und siet ehr Schooltid nümmer mehr 'n Gedicht vör de Nees hatt harm. Und de groote nerderdüütsche Stimm Irmgard Harder het mi, nadem se mi bi't Lesen tohöört harr, schreeven: „...es wurde das innere Wesen,... die Seele dieser Texte geradezu körperlich fühlbar...“

Weer för Se kloor, wat Se vun Fried översetten wulln? Wat geve de Utschlag för Ehr Utwahl?

Ick hev namien eegen Gutdünken 'n Utwohl droppen, de dat Wesen vun sien Lyrik wiesen sollt.

Frieds Texte sünd jo deelwies bannig politisch. Wat bedüuden de för Se sölms? Pass! Fried noch in uns Tied? Wat kann he uns vundag noch seggen? Dor is noch mehr, wat ick överdraagen, aver nich ruutgeven hev - t. B. dat lange Gedicht „Für Rudi Dutschke“. Dat röhrt mi deep an, dat lees ick ümmer molwerder ganz für mi in Stilln - op Platt sett ick mi dorbi mit uns Ölern- und Grootöllergeneratschoon ut'nanner und ick mit mien eegen. Ick kumm jo ganz und gor ut' Plattdüütsche. Ick weer '68 achtein und bün ick mit mien eegen Generatschoon lang nich ümmer inverstahn. Mennich een von sien Gedichten is ganz und gor op de Höchchte vun uns Tied! „Frauen na Tschernobyl“, tum Bispill, dat bruukt nu, nadem wi de Höll op Japan hebb, bloß 'n nüe Överschrift. Mehrstendeels sett he sich unt'nanner mit uns Tied - bet 'rin in dat sööte Geheemnis, dat dor twischen uns Menschen is. Erich Fried weer beweegt vun dat, wat los weer in'e Welt, dat in'e Twischentid noch schlümmer wurrn is. Und de letzten twindig Jöhr - dor weer ditt und datt ick wunnerbur, dor harrn wi wat vun maaken kunnt - man is dor wat better wurrn? Wi köön jo bloß as Menschen versöoken, liekers dat Richdi-

getodoon - meeten an dat, wat uns Grundlaagen sind op'e Eer. Wi möön doch instahn för uns Tied! Dat is, wat ick Erich Fried wull.

An wat arbeiten Se nu?

In'e Twischentid givt dat'n nüe Text, de ick noch nich ruutgeeven hev, mit de ick aver al ünnerweegens wesn bün - „De Arfschop ut Angeln“: Dor hev ick mi ut'nannersett mit de Ünnerscheede twischen dat Schleswiger und dat Angeliter Platt und ick hev dormit de letzte Oogenblick bihoon vun uns oole Lebenskultur - an't Bispill vun mien Grootöllern vun Mudders Sied. Düttmol nich bloß Hochdüütsch und Schleswiger Platt vun vundag, düttmol ick noch op'n drüttje Oort, in oole Angeliter Platt, so, as dat in'e 50er- und 60er-Johnn noch in't Huus vun mien Angeliter Grootöllern schnackt wurr. Bi't Vörlesen hev ick dormit al mennich een „Landfrau“ tum Weenen bröcht, de sick miteens in ehr Kinnertied torüchversett föhlen dee. Dormit hev ick nu mien plattdüütsche Kreis schlossen.

Ick warr ick in Tokumft noch Plattdüütsch vörlesen. Manick kann jo ick Hochdüütsch. Bi mien nächste Vörheben geilt dat um dat, wat sick in döördig John in Kiel bi mi ansammelt het, wat mi nich ut de Kupp geilt - afhannelt kott und nadendlich und 'n lütje bet ick in Lyrik - eersmol ünner de Arbeitsöverschrift: Kiel - ohne dich hätte ich das nie gedacht!

LESEN IN DE KARK

De Karkengemeend St. Marien un de Schloss-Bookhandlung laadt in to en Lesen in de Marienkark mit de Wittfu vun Erich Fried to sien 90. Gebortdag. In dat Book „Über kurz oder lang“ lett Catherine Boswell-Fried ehr Leven an de Siet vun de Dichtersmann vörbitrecken. Dorts warrt de Fotograf un Schrievermann Günter Zint Fotos vun Erich Fried wiesen. Un Marlies Jensen warrt ehr Plattdüütsche Översetten vun Fried-Gedichten vördrägen.

Marlies Jensen

Hebb Se em noch sölms kennet?

Nee, dat beduur ick. As ick'n Utwohl von sien Gedichten - Hochdüütsch und Plattdüütsch nebeneinanner - ruutgeven hev, weer he al twölf John doot. Man: Erich Fried is as Mensch dermaaten in sien Amtsspraak vun hüüttodaags is, kümmt op Platt ganz und gor verdreht und toneiht togangs und kann nich, wat dat soll.

Wat in't Plattdüütsche överdrägen maakt keen Sinn, wenn man dat achterran weniger verstahn kann as vördem. Ick hev mit Erich Fried op wunnerosome Wies Lüüd faat-